

Polkuopiskelijan tarina

Enpä olisi arvannut, mitä nämä kaksi vuotta tuo tullessaan, kun syksyllä 2008 ilmoittauduin avoimen ammattikorkeakoulun sosionomipolkuopintoihin. Työpaikallani selailin avoimen ammattikorkeakoulun kursseja, mistä sain alkusysäyksen opiskelua kohtaan. Pohdin asiaa monelta kannalta, ennen kuin rohkaistuin laittamaan hakemuksen netissä. Jäin jähkailuni vuoksi ensiksi varasijalle, mutta myöhemmin opiskelupaikka kuitenkin varmistui. Lukujärjestyksen saatuani tuli eteeni iso ongelma, nimittäin englannin kielen opiskelu, jota en ollut eläissäni opiskellut kuin muutaman vuoden. Mutta niin sain arvosanan englannin kielestäkin suuren ponnistelun ja tuen jälkeen.

Mikä sai sitten 20 vuotta samassa työpaikassa ja 30 vuotta sosiaalialalla olleen kodin-hoitajan ja lähihoitajan hakeutumaan koulutukseen, joka vaatisi ajankäytön uudelleen organisointia sekä jopa luopumaan joistakin mieliharrastuksista? Tärkein ajatus oli oman ammattitaidon kehittäminen ja vahvistaminen. Vaikka toisaalta olisihan sen voinut laittaa 50 vuoden villityksen piikkiin, koska kyseiset vuodet täytyivät samana syksynä. Toisaalta työelämän monet muutokset vaikuttivat myös asiaan, koska halusin säilyttää itseni kilpailukykyisenä ammattitaidon kehittymisen myötä. ”Tavoitteena sosionomitutkinto” -lause ilmoituksessa kuitenkin on saanut minut puurtamaan ja käyttämään aikaani opiskelujen parissa vapaa-aikaani säästämättä. Mielestäni ilman tavoitetta työskentelyltäni olisi puuttunut pohja. Lasten aikuistuesssa ja muuttaessa pois kotoa antoi opiskelu minulle uutta sisältöä elämäni sekä aikaa toteuttaa itseäni opiskelun muodossa.

Aika on vierähtänyt nopeasti yhteistä polkua taivaltaen toisten kurssilaisten kanssa. Kurssilaisten, opettajien, läheisten sekä työnantajan tuki on helpottanut tavoitteeseeni pääsemistä. Polku ei aina ole ollut kevyt astella, ja välillä se jopa tuntui hävinneen kokonaan, mutta nopeasti se löytyi aina uudestaan antaen onnistumisen iloa.

Aika on ollut mielenkiintoista, antoisaa, mutta myös haastavaa ja aikaa vievää, joten sitoutuminen opiskeluun on ollut tärkeää tavoitteiden saavuttamiseksi. Miten ainutkertainen mahdollisuus onkaan opiskella ryhmässä työn lomassa joustavasti tavoitteena uusi tutkinto, joka mahdollistaa hakeutumisen uudelle alalle tai vahvistamalla ammattitaitoa entisessä työssäni!

Sitoutuminen polkuopintoihin on mahdollistanut hakukelpoisuuden lisäksi paljon uutta tietoa, taitoa, näkemystä sekä kokemusta tutustua ennakkoon ammattikorkeakoulun opiskelumaailmaan, joten tämä kahden vuoden työ ei ole mennyt hukkaan. Tavoitteeseen pääseminen on tällä hetkellä niin sanotusti ”veitsenterällä”, koska valintaprosessi on vielä kesken tutkinto-opiskelijaksi. Polkuopinnot ovat kuitenkin nyt syksyllä 2010 osaltani päättyneissä.

Milja Luukkonen